

[Handelsministeren.]
 om der er Mulighed for at støtte danske Redere ved deres Skibsbygning gennem Oprettelse af en Skibshypotekforening, men man er endnu ikke fuldt ud klar over Forholdet, idet der jo skal tilvejebringes en vis Kapital til Bygning af danske Skibe, og denne Kapital ønsker man altsaa tilvejebragt ved Hjælp af Statens Garanti. Jeg mener nu, at det var rimeligt, om der, før Staten yder en saadan Garanti, af de interesserede Rederier tilvejebringes, om jeg saa maa sige, en Stødpude for Statens Garanti. Men Overvejelserne vedrørende dette Forhold er endnu ikke afsluttet. Jeg haaber imidlertid, at de vil kunne afsluttes inden alt for lang Tid, og at man saa vil kunne naa til en tilfredsstillende Ordning ogsaa vedrørende Bygning af Skibe til danske Rederier.

Men dette vil — det ønsker jeg ogsaa at gøre opmærksom paa — afhænge af, i hvilken Udstrækning de danske Rederier mener selv at kunne gøre en Indsats for at afbøde noget af den Risiko, som Staten muligvis vilde løbe ved at yde Garanti for et større Beløb til Bygning af Skibe. Det er nemlig saaledes ved Bygning af Skibe til Udlandet, at Eksportkreditten ikke gives til de udenlandske Rederier, men til den danske Virksomhed, som bygger disse Skibe til Udlandet. Og vedkommende danske Virksomhed — for at nævne et Eksempel, som ogsaa er nævnt af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, Burmeister & Wain — staar inde med hele sin Formue overfor Staten for, at denne ikke skal lide Tab. Og samtidig med, at vedkommende Virksomhed saaledes staar inde med alt, hvad den ejer, faar Staten Pant i de Skibe, der bygges.

Det forekommer mig derfor, at hvis der under en eller anden Form — det være sig gennem Skibshypotekforeninger eller paa anden Maade — skal gives Kredit til danske Rederier til Bygning af danske Skibe, og Staten skal garantere, saa er det ogsaa en Nødvendighed, at der kommer en Stødpude for mulige Tab, før Statsgarantien kan blive effektiv.

Men, som sagt, dette Forhold er under Overvejelse, og jeg haaber, at Overvejelserne vil føre til et godt Resultat; men der udkræves altsaa, at der viser sig Interesse for denne Sag indenfor Skibsfarten, en Interesse, der giver sig Udslag i, at man tegner enten Aktiekapital eller Garantikapital, som skal gaa forud for en mulig Statsgaranti.

Vedrørende det andet Samraad i Finansudvalget, Samraadet angaaende Haandværkerprøven, skal jeg gøre et Par Bemær-

ninger til det ærede Medlem Hr. Simonsen. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa denne Sag ved Finanslovsforslagets første Behandling, og jeg gav ham den Gang Svar paa de af ham stillede Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde nu, at efterdi der ikke i Betænkningens Bemærkninger om Samraadet stod noget om, hvorledes Ministeren havde stillet sig, forudsatte han, at Ministeren havde modsat sig hans Tanke. Dette er en urigtig Forudsætning af det ærede Medlem. Jeg har i Finansudvalget stillet mig overfor dette Spørgsmaal paa ganske samme Maade, som jeg gjorde ved Finanslovsforslagets første Behandling.

Med Hensyn til Ydelsen af Understøttelser til unge Maskinister, der vil forberede sig til Haandværkerprøven, gælder det, at disse Folk i Almindelighed har taget Maskinisteksamen, og derefter kan de sejle i to Aar, dels som Maskinassistenter, dels som Undermestre. Gennem disse to Aar har de paagældende Mulighed for at tjene saa meget, at det ikke kan volde dem større Vanskelighed at afholde de fornødne Udgifter, hvis de vil bestaa Haandværkerprøven. Imidlertid er der jo paa Finansloven en Bevilling vedrørende dette Forhold. Bevillingen er ikke stor; men, som jeg sagde ved Finanslovsforslagets første Behandling, denne Bevilling har hidtil vist sig at være tilstrækkelig.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige til det ærede Medlem Hr. Simonsen, at for de Maskinister, som har haft det fulde Udbytte af deres Værkstedstid, skulde det i og for sig ikke være nødvendigt at gennemgaa yderligere Kursus for at kunne bestaa Haandværkerprøven. Og Udgifterne til Forberedelsen til Haandværkerprøven vil derfor i mange Tilfælde kunne spares. Men jeg skal gentage her, hvad jeg sagde ved Finanslovsforslagets første Behandling, at hvis det skulde vise sig, at den paa Finansloven opførte Bevilling ikke er tilstrækkelig, vil Ministeriet være villigt til at tage under Overvejelse at stille Forslag om en Forhøjelse af denne Bevilling. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, ligesom jeg gjorde det ved første Behandling, at det jo i disse Tider ikke er ret mange Punkter, paa hvilke vi gaar til Forhøjelse af Bevillingerne. Tværtimod gaar vi gerne den modsatte Vej.

Korsgaard: Af den højtærede Ministers Udtalelser forstaar jeg, at der har været ført Forhandling mellem Rederne og Handelsministeriet om det Forhold, der har været omtalt i Samraadet. Jeg forstaar ogsaa, at Ministeren har visse Tanker om, hvor-